

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Katarzyna Kaźmierczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku – Roberta Pyszniaka

po rozpoznaniu w dniach 14 sierpnia 2018 roku, 09 października 2018 roku, 07 marca 2019 roku, 02 kwietnia 2019 roku, 12 września 2019 roku, 25 czerwca 2020 roku i 24 września 2020 roku

sprawy Ł. C., s. K. i K. zd. Ś., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że w dniu 31 grudnia 2013 r. w O. na ulicy (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 23 ust. 1 punkt 3 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem marki M. (...) nr rej. (...), na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności, oraz nie upewnienia się czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda lub inny uczestnik ruchu, podczas wykonywania manewru cofania przy ulicy (...) potrącił pieszą J. W., która przechodziła za pojazdem, w wyniku czego J. W. upadła i doznała obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej lewej, powodujących rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w rozumieniu art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

orzeka:

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego Ł. C. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł. (pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. Ś. wynagrodzenie w kwocie 1136,52 zł. (tysiąc sto trzydzieści sześć złotych 52/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 212,52 zł. (dwieście dwanaście złotych 52/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
- na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE				
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie				

<p>wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>				
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>				
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>				
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>		
<p>1.1.1.</p>	<p>Ł. C.</p>	<p>W dniu 31 grudnia 2013 r. w O. na ulicy (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,</p>		

		określone w art. 23 ust. 1 punkt 3 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem marki M. (...) nr rej. (...), na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności, oraz nie upewnienia się czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda lub inny uczestnik ruchu, podczas wykonywania manewru cofania przy ulicy (...) potrącił pieszą J. W., która przechodziła za pojazdem, w wyniku czego J. W. upadła i doznała obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej lewej, powodujących rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w rozumieniu art. 157 § 1 kk		
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty		
W dniu 31 grudnia 2013 roku J. W. udała się do przychodni na ulicy (...) w O., aby	zeznania świadka J. W.	k. 22-23, k. 56, k. 183-185, k. 206v		

odebrać receptę dla swojego syna.				
zeznania świadka W. W.	k. 185, k. 354-355			
zeznania świadka B. B.	k. 380-381			
zeznania świadka R. K.	k. 189-190, k. 409			
ustna opinia biegłego psychologa	k. 185-186			
W czasie kiedy J. W. przebywała w przychodni, kurier firmy (...) – oskarżony Ł. C., poruszający się samochodem marki M. (...) nr rej. (...) doręczał przesyłki. Po ich doręczeniu wsiadł do samochodu zaparkowanego w bocznej uliczce tyłem do ulicy (...), uruchomił silnik pojazdu i wypełnił dokumenty.	wyjaśnienia oskarżonego Ł. C.	k. 157, k. 352-353		
Po wyjściu z przychodni około godziny 10:55 J. W. widziała stojący samochód kuriera, zaś Ł. C. dostrzegł pokrzywdzoną, która schodziła ze schodów przychodni.	zeznania świadka J. W.	k. 22-23, k. 56, k. 183-185, k. 206v		

wyjaśnienia oskarżonego Ł. C.	k. 157, k. k. 352-353		
zeznania świadka R. K.	k. 189-190, k. 409		
ustna opinia biegłego psychologa	k. k. 185-186		
J. W. po zejściu ze schodów, kierowała się w stronę swojego miejsca zamieszkania, idąc chodnikiem wzdłuż ulicy (...) w kierunku ulicy (...). Poruszała się bardzo wolno i ostrożnie z uwagi na swój wiek i stan zdrowia.	zeznania świadka J. W.	k. 22-23, k. 56, k. 183-185, k. 206v	
zeznania świadka R. K.	k. 189-190, k. 409		
opinia biegłej z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii	k. 430		
ustna opinia biegłego psychologa	k. k. 185-186		
W czasie kiedy J. W. przechodziła chodnikiem za stojącym samochodem oskarżonego, oskarżony Ł. C. bardzo powoli zaczął cofać. Pokrzywdzona zaczęła krzyczeć do oskarżonego aby się	zeznania świadka J. W.	k. 22-23, k. 56, k. 183-185, k. 206v	

zatrzymał, jednakże bezskutecznie.				
zeznania świadka A. C.	k. 189, k. 399-400			
notatka urzędowa	k. 1			
zeznania świadka R. K.	k. 189-190, k. 409			
ustna opinia biegłego psychologa	k. 185-186			
Cofając samochodem marki M. (...) nr rej. (...) oskarżony Ł. C. potrącił przechodzącą za samochodem J. W., która w wyniku potrącenia upadła uderzając lewą ręką oraz lewą stroną głowy o jezdnię.	zeznania świadka J. W.	k. 22-23, k. 56, k. 183-185, k. 206v		
protokół oględzin samochodu	k. 5-6			
opinia biegłych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej	k. 504-518			
zeznania świadka W. W.	k. 185, k. 354-355			
zeznania świadka I. K.	k. 378-379			

zeznania świadka Z. K.	k. 218, k. 379-380		
zeznania świadka B. B.	k. 380-381		
zeznania świadka U. B.	k. 190, k. 355		
zeznania świadka R. K.	k. 189-190, k. 409		
ustna opinia biegłego psychologa	k. 185-186		
Ł. C. zatrzymał samochód, wezwał na miejsce karetkę pogotowia oraz policję.	wyjaśnienia oskarżonego Ł. C.	k. 157, k. 352-353	
W czasie wypadku zarówno oskarżony Ł. C. jak i pokrzywdzona J. W. byli trzeźwi.	protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego Ł. C.	k. 3	
protokół badania stanu trzeźwości pokrzywdzonej J. W.	k. 2		
świadcstwo wzorcowania	k. 4		
W czasie wypadku panowały dobre warunki pogodowe. Do wypadku doszło w porze dziennej, przy niewielkim zachmurzeniu, nie było opadów deszczu ani śniegu.	protokół oględzin miejsca wypadku	k. 7-8	

W wyniku wypadku pokrzywdzona J. W. doznała obrażeń ciała w postaci złamania wyrostka łokciowego kości łokciowej lewej, powodujących rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w rozumieniu art. 157 § 1 kk	dokumentacja medyczna pokrzywdzonej J. W.	k. 25-27, 57-87, k. 122, k. 168, k. 364-366,		
opinia biegłego chirurga	k. 31, k. 51, k. 90-91,			
opinia biegłych z zakresu ruchu drogowego i medycyny sądowej	k. 504-518			
Oskarżony Ł. C. nie był dotychczas karany.	Informacja z K. dotycząca oskarżonego	k. 540		
Oskarżony nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	Informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	k. 501-503		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		

	-----	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
-----		-----		
2. Ocena DOWODÓW				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego Ł. C.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego poza tym ich fragmentem, w którym wskazał, że nie cofał samochodem i nie potracił pieszej J. W.. W części uznanej przez sąd za wiarygodną wyjaśnienia oskarżonego są spójne i logiczne.		
zeznania świadka J. W.	Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka złożonym w toku postępowania przygotowawczego, albowiem są one spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto przedstawionej			

przez świadka wersji przebiegu zdarzenia nie wykluczyła opinia biegłych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej, a wręcz biegli wskazali, że wersja zdarzenia przedstawiona przez pokrzywdzoną jest bardziej prawdopodobna niż wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonego. Należy podkreślić, że składając dwukrotnie zeznania w postępowaniu przygotowawczym, pokrzywdzona za każdym razem konsekwentnie wskazywała, że została uderzona przez samochód. Co prawda w czasie wypadku i w czasie składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym pokrzywdzona była już osobą w bardzo podeszłym wieku, obarzoną różnymi schorzeniami, niemniej jej stan zdrowia psychofizycznego pozwalał na właściwe postrzeganie i odtworzenie przebiegu zdarzenia i złożenie w pełni logicznej i spójnej

	<p>relacji. Należy mieć na uwadze, że w okresie tym J. W. pomimo swojego wieku opiekowała się synem po udarze, do którego jeździła autobusem zwożąc mu posiłki, odbierała dla niego recepty na leki.</p> <p>Podkreślenia wymaga też fakt, że jak wynika z dokumentacji medycznej dotyczącej pokrzywdzonej, bezpośrednio po wypadku była ona badana przez neurologa, który nie stwierdził u niej zaburzeń świadomości, ani też uszkodzenia Ośrodkowego Układu Nerwowego, zaś w czasie badania J. W. pozostawała w dobrym słowno-logicznym kontakcie.</p>		
zeznania świadka W. W.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, gdyż są one spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań pokrzywdzonej J. W. i w zeznaniach świadka U. B.. Świadek nie był obecny na miejscu zdarzenia, wiedzę</p>		

	<p>o jego przebiegu posiadał z relacji pokrzywdzonej. W swoich zeznaniach świadek odniósł się również do stanu zdrowia pokrzywdzonej zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak też podczas pierwszego postępowania sądowego prowadzonego w niniejszej sprawie, wskazując że na przestrzeni trzech lat stan zdrowia pokrzywdzonej znacznie się pogorszył.</p>		
<p>zeznania świadka U. B.</p>	<p>Zeznania świadka w całości zasługują na wiarę, bowiem są spójne, logiczne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań pokrzywdzonej oraz w zeznaniach świadka W. W.. Podobnie jak ten ostatni, świadek nie była obecna na miejscu przedmiotowego wypadku drogowego, a wiedzę o jego przebiegu posiadała od swojej babci - pokrzywdzonej J. W.. Z relacji świadka, która</p>		

	<p>uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonej w toku postępowania przygotowawczego wynika, że z racji wieku pokrzywdzonej oraz z powodu problemów ze słuchem powtarzała jej pytania zadawane przez funkcjonariusza policji. J. W. cały czas podczas przesłuchania, jak też rozmowy z wnuczką o wypadku konsekwentnie powtarzała, że została potrącona przez samochód i w wyniku tego potrącenia upadła.</p>		
zeznania świadka Z. K.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w całości, bowiem są one logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek ten jako funkcjonariusz policji prowadził postępowanie w sprawie wypadku z udziałem pokrzywdzonej, w tym przesłuchiwał ją w toku postępowania przygotowawczego. Świadek wskazał, że pomimo, iż pokrzywdzona była osobą w podeszłym wieku to wypowiadała się w</p>		

	sposób jasny i logiczny.		
zeznania świadka I. K.	Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka, gdyż są one spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek będąc funkcjonariuszem policji w ramach wykonywanych czynności rozmawiał z uczestnikami przedmiotowego zdarzenia, ustalając jego przebieg.		
zeznania świadka A. C.	Zeznania świadka w całości zasługują na wiarę, bowiem są konsekwentne, spójne i logiczne. Świadek jako funkcjonariusz policji był obecny na miejscu przedmiotowego zdarzenia, rozmawiał z jego uczestnikami, i jak wskazał to od oskarżonego dowiedział się, że doszło do potrącania pokrzywdzonej.		
zeznania świadka B. B.	Zeznania świadka zasługują na wiarę, aczkolwiek świadek nie pamiętała już okoliczności związanych z przedmiotowym wypadkiem. Wskazała jednak, że pokrzywdzona J. W. nie była pacjentką		

	<p>przychodni przy ul. (...) w O., lecz przychodziła do niej po recepty dla swojego syna. Z zeznań świadka wynika, że pokrzywdzona w dniu wypadku była osobą samodzielną.</p>		
<p>zeznania świadka R. K.</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka, gdyż są one spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek ten jako funkcjonariusz policji w toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwał pokrzywdzoną, której z racji jej podeszłego wieku towarzyszyła wnuczka U. B..</p>		
<p>ustna opinia biegłego psychologa</p>	<p>Sąd uznał opinię biegłej za w pełni wiarygodną, bowiem jest ona jasna, spójna i należyście umotywowana. Biegła uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonej na rozprawie podczas pierwszego postępowania sądowego prowadzonego w niniejszej sprawie i po przesłuchaniu wydała przedmiotową opinię.</p>		

<p>opinia biegłej z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii</p>	<p>Opinia biegłej w pełni zasługuje na wiarę, bowiem jest pełna, jasna, spójna i należyście umotywowana, została sporządzona na podstawie dokonanej przez biegłą analizy dokumentacji medycznej pokrzywdzonej, w oparciu o wiedzę merytoryczną i doświadczenie zawodowe biegłej.</p>		
<p>opinia biegłego chirurga</p>	<p>Opinia biegłego w całości zasługiwała na wiarę, gdyż jest pełna, jasna, spójna i należyście umotywowana. Wydana została na podstawie dokumentacji medycznej pokrzywdzonej, w oparciu o wiedzę merytoryczną i doświadczenie zawodowe biegłego. W opinii biegły wskazał jakich obrażeń ciała doznała pokrzywdzona w dniu 31 grudnia 2013 roku zaznaczając, że ich charakter wskazuje, iż mogły one powstać w wyniku upadku w okolicznościach przedstawionych przez pokrzywdzoną.</p>		

<p>opinia biegłych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej</p>	<p>Opinia biegłych w pełni zasługuje na wiarę, albowiem jest pełna, jasna, spójna i należyście umotywowana, sporządzona została po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w oparciu i wiedzy merytoryczna i doświadczenie zawodowe biegłych. Biegli w swojej opinii wskazali co prawda, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne określenie mechanizmu upadku pokrzywdzonej i że możliwe były obie wersje tj. zarówno ta przedstawiona przez oskarżonego, jak i przez pokrzywdzoną, jednak zaznaczyli, że bardziej prawdopodobna jest wersja przedstawiona przez pokrzywdzoną, za czym przemawiają:</p> <ol style="list-style-type: none">1) lokalizacja obrażeń pieszej po lewej stronie jej ciała w postaci złamania wyrostka łokciowego lewej kości łokciowej i stłuczenia głowy z krwawieniem w okolicy łokcia, przy usytuowaniu pieszej prawym bokiem		
--	--	--	--

	<p>względem samochodu marki M. podczas przechodzenia jej za tym pojazdem;</p> <p>2) położenie plamy krwi względem śladu otarcia brudu na samochodzie marki M. w kierunku wektora wypadkowej prędkości ruchu pieszej i samochodu podczas wykonywania manewru cofania w odległości odpowiadającej w przybliżeniu możliwemu przemieszczeniu się pieszej po popchnięciu jej przez samochód, a także 3) nieracjonalne zatrzymanie samochodu marki M. tyłem w odległości 1,3 m. od krawędzi jezdni, przy szerokości chodnika wynoszącej 1,6 m, co podczas rozładunku powodowałoby zajęcie całej szerokości chodnika i uniemożliwienie poruszania się po nim pieszym.</p>		
<p>dokumentacja medyczna pokrzywdzonej</p>	<p>Dowód z dokumentu, sporządzony przez osoby do tego uprawnione, nie kwestionowany</p>		

	przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
notatka urzędowa	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego Ł. C.	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
protokół badania stanu trzeźwości pokrzywdzonej J. W.	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń		

	faktycznych w sprawie.		
świadczenie wzorcowania	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
protokół oględzin samochodu	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
protokół oględzin miejsca wypadku	Dowód z dokumentu, sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
	informacja z K. dotycząca oskarżonego	Dowód z dokumentu, wystawiony przez uprawniony do tego organ, nie kwestionowany	

		przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
	informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego dotycząca oskarżonego	Dowód z dokumentu, wystawiony przez uprawniony do tego organ, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego Ł. C.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał, że nie potrafił pokrzywdzonej, zaś w czasie kiedy doszło do jej upadku jego samochód nie znajdował się w		

		<p>ruchu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są bowiem ewidentnie sprzeczne z wiarygodną częścią zeznań pokrzywdzonej J. W., z zeznaniami świadka A. C., a także z tą częścią opinii biegłych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej, w której wskazali oni, że wersja przebiegu zdarzenia przedstawiona przez pokrzywdzoną jest bardziej prawdopodobna niż wersja przedstawiona przez oskarżonego.</p>	
<p>zeznania świadka J. W.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej złożonym na rozprawie podczas pierwszego postępowania sądowego prowadzonego w niniejszej sprawie. Zeznania te są bowiem zupełnie nielogiczne i sprzeczne z konsekwentnymi zeznaniami pokrzywdzonej</p>		

	<p>złożonymi w toku postępowania przygotowawczego, którym sąd w całości dał wiarę. Należy mieć na uwadze, że pomiędzy składaniem przez pokrzywdzoną zeznań w postępowaniu przygotowawczym, a przesłuchaniem jej na rozprawie upłynął trzyletni okres i w tym okresie stan zdrowia pokrzywdzonej uległ znacznemu pogorszeniu, na co w swoich zeznaniach wskazywali również syn i wnuczka pokrzywdzonej, a co niewątpliwie miało istotny wpływ na możliwość odtwarzania przez nią spostrzeżeń. Ponadto, jak wynika z dokumentacji medycznej pokrzywdzonej, w maju 2016 roku przebyła ona udar, co również bez wątpienia miało wpływ na sposób składania przez nią zeznań na rozprawie.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		<p>Oskarżony</p>	

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	1		
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. C.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
<p>Przestępstwo z art. 177 § 1 kk ma miejsce wówczas, gdy sprawca naruszając chociażby nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk tj. skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała lub rozstrojem zdrowia trwającym dłużej niż siedem dni.</p> <p>Przestępstwo wypadku w komunikacji jest zawsze przestępstwem nieumyślnym, natomiast naruszenie zasad</p>				

bezpieczeństwa w ruchu może być umyślne bądź nieumyślne. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego „umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zachodzi wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków określonych w art. 145 kk (obecnie 177 kk) – wyr. SN z 19.10.1976 r., Rw 273/76, OSNKW 1976, Nr 12, poz. 153. Wypadek drogowy musi być skutkiem naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu i z tym naruszeniem musi być przyczynowo powiązany. Należy podkreślić, iż naruszenie zasad bezpieczeństwa polega na zachowaniu się w sposób sprzeczny z tymi zasadami. Zasady bezpieczeństwa w ruchu określają warunki bezpiecznego ruchu i stanowią konkretyzację ogólnych zasad ostrożności w

zakresie ruchu drogowego.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony Ł. C. spowodował wypadek drogowy, naruszając nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 23 ust. 1 pkt 3 „Prawo o ruchu drogowym”.

Przepis art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, że kierujący pojazdem jest obowiązany przy cofaniu ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność, a w szczególności: a) sprawdzić, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia, b) upewnić się, czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda; w razie trudności w osobistym upewnieniu się kierujący jest obowiązany zapewnić sobie pomoc innej osoby.

Sąd uznał, że oskarżony Ł. C. nieumyślnie naruszył w/w zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czego skutkiem było spowodowanie przez niego wypadku drogowego, w wyniku którego pokrzywdzona J. W. doznała obrażeń ciała powodujących u niej rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni.

Do wypadku tego doszło w dniu 31 grudnia 2013 roku około godziny 10:55 w O. na ul. (...). Oskarżony Ł. C. cofając samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) z bocznej uliczki w kierunku ulicy (...), nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, czy za jego pojazdem nie znajduje się inny uczestnik ruchu, w wyniku czego potrącił pokrzywdzoną J. W., która przechodziła chodnikiem za pojazdem oskarżonego. Oskarżony Ł. C. nieumyślnie naruszył zasady

bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, nie zachowując szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania i nie upewniając się, czy za jego pojazdem nie znajduje się przeszkoda, w szczególności inny uczestnik ruchu. Pomędzy naruszeniem przez oskarżonego w/w zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym a zaistniałym wypadkiem i jego skutkami istnieje ścisły związek przyczynowy. Gdyby bowiem oskarżony podejmując manewr cofania zachował wymaganą w tej sytuacji szczególną ostrożność i upewnił się, czy za kierowanym przez niego samochodem nie znajduje się przeszkoda to z pewnością zauważyłaby przechodzącą za jego pojazdem pokrzywdzoną J. W. i odpowiednio opóźnił wykonanie zamierzonego manewru cofania, a tym samym do

wypadku w ogóle by nie doszło. W powyższej sytuacji czyn oskarżonego Ł. C. wyczerpuje wszystkie znamiona przestępstwa z art. 177 § 1 kk.				
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
-----		1	-----	-----
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	1	Ł. C.	
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego Ł. C. spełnione zostały przesłanki warunkowego umorzenia postępowania określone w art. 66 § 1 i 2 kk w brzmieniu		-----		

obowiązującym w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

Wskazać w tym miejscu należy, że orzekając w niniejszej sprawie Sąd zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 kk zastosował przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego, bowiem były one dla oskarżonego względniejsze, niż przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w czasie orzekania. W szczególności względniejszy był przepis art. 67 § 1 kk, który przewidywał maksymalny 2 letni okres próby (podczas gdy w obecnym brzmieniu przewiduje on maksymalny 3 letni okres próby).

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowania karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości,

a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W myśl art. 66 § 2 k.k. warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.

W odniesieniu do oskarżonego Ł. C. spełnione zostały wszystkie w/w przesłanki warunkowego umorzenia postępowania. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu nie są znaczne, a okoliczności popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art.

177 § 1 kk,
zagrożonego karą do
3 lat pozbawienia
wolności, nie budzą
żadnych
wątpliwości.
Oskarżony
spowodował
wypadek drogowy
nieumyślnie
naruszając zasady
bezpieczeństwa w
ruchu drogowym.
Od czasu
popelnienia przez
oskarżonego
przedmiotowego
przestępstwa
upłynęło już niemal
7 lat i w tym czasie
oskarżony nie miał
żadnych konfliktów
z prawem.
Oskarżony nigdy
wcześniej nie był
karany za żadne
przestępstwo, nie
figuruje też w
ewidencji kierowców
naruszających
przepisy ruchu
drogowego, a jego
czyn miał charakter
incydentalny.
Oskarżony jest
osobą ustatkowaną,
posiada wyuczony
zawód, ma na
utrzymaniu małe
dziecko, prowadzi
ustabilizowany tryb
życia, w społeczności
lokalnej ma dobrą
opinię. Wszystkie
powyższe
okoliczności w pełni
uzasadniają
przyznanie, że
pomimo
warunkowego

<p>umorzenia postępowania karnego, oskarżony Ł. C. będzie przestrzegał porządku prawnego i w przyszłości nie popełni już przestępstwa.</p> <p>Sąd warunkowo umarzając postępowanie karne wobec oskarżonego, na podstawie art. 67 § 1 kk określił okres próby na 1 rok. Mając na uwadze upływ czasu od popełnienia zarzucanego oskarżonemu przestępstwa i fakt, że w tym czasie oskarżony żył w sposób zgodny z prawem, Sąd uznał że jednoroczny okres próby będzie w zupełności wystarczający, aby zweryfikować postawioną wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną.</p>				
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
-----	-----	-----	-----	-----

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
-----	-----	-----	-----	-----
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie		Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	1	Przytoczyć okoliczności	
Ł. C.	2	1	Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł. (pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczone świadczenie pieniężne z jednej strony będzie dla oskarżonego w istocie jedyną realną dolegliwością związaną z popełnionym przestępstwem, z	

			drugiej zaś zasili konto Funduszu zajmującego się pomocą osobom pokrzywdzonym. W ocenie Sądu wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego jest wyważona i nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego.	
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	-----	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----	-----	-----
6. inne zagadnienia				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej				

instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	<p>Sąd zasądził na rzecz r.pr. M. Ś. wynagrodzenie w kwocie 1136,52 zł w tym 23 % podatku VAT w kwocie 212,52 złotych tytułem nieopłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.</p>		
4	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od		

	<p>kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa. Mając na uwadze fakt, że oskarżony aktualnie nie ma stałego zatrudnienia i podejmuje jedynie prace dorywcze, a także uwzględniając wysokość orzeczonego wobec niego świadczenia pieniężnego i fakt, że oskarżony ma na utrzymaniu dziecko w wieku szkolnym, Sąd uznał, że uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.</p>	
7. Podpis		